

АПОСТОЛЬСЬКИЙ ЛИСТ, ВИДАНИЙ «MOTU PROPRIO»

СВЯТИШИМ ОТЦЕМ ФРАНЦИСКОМ

ЯК ЛЮБЛЯЧА МАТИ

Церква любить всіх своїх дітей як любляча мати, але, піклуючись про всіх, вона з особливою любов'ю захищає найменших і беззахисних. Це обов'язок, який сам Христос довірив усій християнській громаді в цілому. Усвідомлюючи це, Церква особливо пильно захищає дітей та вразливих дорослих.

Цей обов'язок піклування та захисту покладається на всю Церкву, але передовсім про це повинні дбати її пастирі. Тому єпископи ординарії та єпархи, і всі ті, хто несе відповідальність за якусь партикулярну церкву, повинні приділяти ретельну увагу для захисту найслабших із тих, хто їм довірених.

Канонічне право вже передбачає можливість позбавлення уряду „з поважних причин”. Це стосується також дієцезіальних єпископів, єпархів, і тих, хто прирівнюється до них за законом (пор. кан. 193 § 1 ККП; кан. 975 § 1 ККСЦ). У цьому листі я хочу підкреслити, що до зазначених „поважних причин” належить недбалість єпископа при виконанні своїх обов'язків, зокрема щодо випадків сексуальної наруги над неповнолітніми та вразливими дорослими, як зазначено в *Motu Proprio Sacramentorum Sanctitatis Tutela*, що його проголосив Святий Іван Павло II і змінив мій шановний попередник Бенедикт XVI. У цих випадках необхідно дотримуватися такої процедури:

Артикул 1

§ 1. Дієцезіальний єпископ або єпарх, чи особа, яка тимчасово відповідає за якусь партикулярну церкву чи іншу спільноту вірних щодо неї прирівнюється згідно з кан. 368 ККП або

кан. 313 ККСЦ, може бути на законних підставах позбавлений посади, якщо через недбалість чи бездіяльність він сприяв діям, які завдали суттєвої шкоди іншим – чи то фізичним особам, чи то спільноті в цілому. Йдеться про фізичну, моральну, духовну або матеріальну шкоду.

§ 2. Дієцезіальний єпископ або єпарх може бути позбавлений уряду лише в тому випадку, якщо йому об'єктивно дуже поважно бракує ретельності, якої вимагає від нього його душпастирський уряд, навіть якщо жодна серйозна моральна провина з його боку не простежується.

§ 3. Якщо йдеться про наругу над неповнолітніми та вразливими дорослими, достатньо відстежити за ним поважну відсутність ретельності.

§ 4. Вищі настоятелі чернечих інститутів і товариств апостольського життя папського права прирівнюється до дієцезіального єпископа і єпарха.

Артикул 2

§ 1. У всіх випадках, коли є серйозні ознаки того, про що йдеться у попередній статті, компетентна конгрегація Римської курії може розпочати розслідування у справі, повідомивши зацікавлену особу та забезпечивши їй можливість надати документи та свідчення.

§ 2. Єпископу буде надано можливість захищатися, і він може робити це у спосіб, передбачений законом. Йому надаватиметься інформація про всі етапи розслідування, і у нього завжди буде можливість зустрітися

із керівництвом конгрегації. Таку зустріч, якщо сам єпископ не виявить ініціативи, запропонує відповідна дикастерія.

§ 3. З огляду на аргументи, наведені єпископом, конгрегація може вирішити розпочати додаткове розслідування.

Артикул 3

§ 1. Перш ніж прийняти рішення, конгрегація може зустрітися, якщо це доречно, з іншими єпископами чи єпархами, які належать до тієї ж Конференції єпископів або до Синоду єпископів Церкви свого права, що їй відповідний єпископ чи єпарх, аби обговорити дану справу.

§ 2. Конгрегація приймає рішення на звичайній сесії.

Артикул 4

Щоразу, коли вважатиметься доцільним позбавити єпископа уряду, конгрегація, залежно від обставин справи, визначатиме, чи:

1°. якнайшвидше видати постанову про усунення з уряду;

2°. по-братерськи закликати єпископа подати прохання про зречення протягом

п'ятнадцяти днів. Якщо єпископ не дасть відповіді протягом цього періоду часу, конгрегація може видати наказ про усунення з уряду.

Артикул 5

Рішення конгрегації, зазначене у статтях 3-4, має бути подано на окреме затвердження Папі Римському, який, перш, ніж прийняти остаточне рішення, проконсультується зі спеціальною колегією юристів, призначеною з цією метою.

Усього, що я висловив у цьому Апостольському листі, виданому *Motu Proprio*, слід дотримуватися в усіх аспектах, незважаючи на жодні обставини, навіть якщо вони заслуговують особливої згадки, і я постановляю, що цей лист буде опубліковано в офіційному коментарі *Acta Apostolicae Sedis* та проголошено у щоденному виданні *L'Osservatore Romano*, і він набуде чинності 5 вересня 2016 року.

Ватикан, 4 червня 2016 р.

Франциск П.Р.